

יעקב עזריאל

המומר

הוי ונוס, פֿילגש גאָה של האַלים,
בת זלף־ים וענני קיץ,
לפניך אני כורע.

אַלִּיךְ אָנִי פּוֹנֶה
כְּאִשֶּׁר אַתְּ יוֹצֵאת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר מִגְּלִי הָאוֹקֵינוֹס אֶל הַחוּף.
תְּנִי לִי לְשֹׁכֵב לַיָּדָךְ בַּחוּל הַמִּתְנַחֵם
מִתַּחַת לְשֶׁמֶשׁ הַזֹּרְחַת
וּלְלִטֶף אֶת בְּשָׁרְךָ.

גאַליני מַמְדִּבְרִיּוֹת לְבָנִים וּמַעֲקָרִים שֶׁל נְבִיאִים
לְבוּשֵׁי פְתָנוֹת לְבָנוֹת, הַמְּגַמְּמִים וּמִמְלָמְלִים יוֹם וְלַיְלָה
בְּקוֹלוֹת לְבָנִים: "כֹּה אָמַר ה'! כֹּה אָמַר ה'!"
גאַליני מַרְבָּנִים בְּעֲלֵי זָקֵנִים שְׁחָרִים אַרְכִּים
לְבוּשֵׁי מַעֲיָלִים שְׁחָרִים מְרַפְּטִים וְחַבּוּשֵׁי כְּפוֹת שְׁחָרוֹת
הַמְּחַזִּיקִים סְפָרֵי־שַׁחֲוֹר וּמִגְלוֹת־חֶשֶׁךְ
עִם רְשִׁימוֹת אַרְכוֹת שֶׁל אֲסוּרִים שְׁחָרִים.
הוּא וְנוֹס, בַּעֲלַת שַׁעַר הַזֶּהָב וְעֵינֵי הַתְּכֵלֶת,
הַעֲנִיקִי לִי אֶת הַיָּרֵק שֶׁל טוֹסְקָנָה וְהַכַּחַל הֵי־תִיכוֹנִי;
הוֹצִיאֵנִי מִסֶּתֶר הַיְּהוּדִים וּמִדְּמוּמֵיהֶם הָאֲפָרִים;
הֲרֹשִׁי לִי לְהַשְׁתַּנֵּף בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל יוֹנִי
בִּימֵי הַקִּיץ שֶׁלֹּא לֵלֵא סוּף.

הוּא וְנוֹס הֵי אֶת פֶּסֶלֶת, וְאֲנִי – שֵׁשׁ בִּידֶיךָ;
בְּכִשְׁוֹרֵי פִּיגְמָלִיוֹן תִּגְלָפִי וְתַעֲבִדִי וְתַעֲצָבִי
אֶת גּוֹפִי מִחֲדָשׁ
כְּגַלְתִּיאָה זְכָרִית:
אֶת תִּלְתְּלֵי הַחוּמִּים תַּהֲפֹכִי לְשַׁעַר חֶלֶק וְצֶהָב,
אֶת אִפִּי הַנִּשְׁרִי – תִּישְׁרִי,

אֶת עֵינֵי הַחוּמוֹת וְהַעֲמֻקּוֹת תִּשְׁנִי
 לְבִהֲרוֹת וְקִלְיוֹת, כְּחִלּוֹת וּרְדוּדוֹת, כְּגִלֵּי יָמָּה.
 קִרְעִי מִמֶּנִּי אֶת מוֹם הַמִּלָּה
 שֶׁמִּשְׁחִית אֶת זְכוּרֹתַי.
 תִּנֵּי לִי לְהֶאֱבֹק עָרֶם בְּאַצְטִדִּיּוֹן שְׁלֶךְ,
 כְּמוֹ בְּמִטּוֹת תְּשׁוּקָתֶךָ.
 עֲשֵׂי אֶת גּוֹפִי לְשִׁרְיִי וְחֶסֶן
 יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר שֶׁל אֲדוֹנִים,
 וְאֶת אוֹנִי – עַז יוֹתֵר.
 תִּנֵּי לִי לְהוֹכִיחַ לְקוֹפִידוֹן
 שֶׁאֲנִי גָבֵר אֲמִתִּי.

מִדּוּעַ קוֹרְאִים לִי יַעֲקֹב? הֲרֵי אֲנִי יוֹלִיאָנוּס.
 מִדּוּעַ קוֹרְאִים לִי יִצְחָק? הֲרֵי אֲנִי אֲדַרְיָאנוּס.
 מִדּוּעַ קוֹרְאִים לִי אֲבִרָהָם? הֲרֵי אֲנִי אֶסְפָּסִיאנוּס.

הוּא וְנוֹס, פִּילָגֶשׁ גָּאָה שֶׁל הָאֱלִים,
 שֶׁעֲבָדִנִּי,
 קִשְׁרֵי אוֹתִי חֶזֶק לִיצוּע־הַחֶשֶׁק שְׁלֶךְ
 כְּאֲשֶׁר אֶת מַלְקָה אוֹתִי בְּפֶרֶגוּלִי-עֲנָג;
 כְּלָאִי אוֹתִי בְּחֹדֶר-הַמִּטּוֹת שְׁלֶךְ,
 עִם סְדִינֵי הַקְּטִיפָה הָאֲדָמִים,
 עִם וִילּוֹנוֹת מָשִׁי אֲרָגְמָן,
 עִם מִרְאוֹת נְחֹשֶׁת מְצַחֲצָחוֹת.

הוּא גְבֵרֶת שֶׁל שׁוֹשְׁנִים, אֲדוֹנִית נִיחוּחַ הַנֹּרֶד,
 גְּלִי לִי אֶת מַעֲרַת הַזֹּאכָה שֶׁהִינִיקָה אֶת רוֹמוּלוֹס וְרֵמוּס,
 כְּדֵי שֶׁגַּם אֲנִי אֵינֶק אֶת חֻלְבָּהּ.

אֵל תִּשְׁנֶנּוּ לִי חֲקֵי מֹשֶׁה, שִׁירוּ לִי אֶת שִׁירַת וִירְגִילִיוֹס,
 אֵל תִּדְקַלְמוּ לִי מִזְמוּרֵי דָוִד, לְמִדּוּנֵי סְפוּרֵי אוֹבִידִיוֹס.

וְנוֹס גְּבֵרֶתִי, אַחִיוֹתֶיךָ דִּיאָנָה וּמִינֶרוֹה
 מְפַלְרֵטוֹת אֹתִי, הֵן קוֹרְצוֹת בְּעֵינֶיהֶן,
 הֵן מְזַמֵּנּוֹת אוֹתִי לְמִקְדָּשֵׁיהֶן

שֶׁל תַּעֲנוּגֵי הַגּוֹף.
וְנוֹס גְּבֵרְתִּי, אַחִיד וּוִלְקָאן וּמֵאֲרָס
קוֹרָאִים לִי – לְתַפֵּס אֶת הַחֶרֶב,
לְהָרִים אֶת הַכִּידוֹן,
לְמַתַּח אֶת הַקֶּשֶׁת וְלִירוֹת חֲצִים,
לְהַצְטִיף לְמִשְׁחָקֵיהֶם,
מִשְׁחָקִי מִלְחָמָה וְאַהֲבָה.

הוּא וְנוֹס גְּבֵרְתִּי, מִלְכַּת רוֹמָא,
עַל מִזְבְּחָהּ אֶקְרִיב חֲזִירֵי בָר;
הִבָּה נִטְבַּל אֶת הַשֶּׁכֶר שֶׁלְנוּ בְּדָם אֲרָנְבוֹת,
וְנַחֵג בְּיַחַד בְּסַעֲדוֹת שֶׁל גְּבִינָה מְעֻשָּׁנָה וְקֹתֵל טָרִי.
אֲנֵא, גְּלִי לִי, רַק לִי, אֶת סוּדוֹתֶיהָ,
אֶת רֵזִי הַחֲזוֹר, הַחֲשֶׁק וְהַעֲנוּג,
מֵאַהֲבַת הָאֱלִים,
וְנוֹס הַגָּאָה, בַּעֲלַת שְׁעַר הַזֶּהָב וְעֵינֵי הַתְּכֵלֶת.

בַּת עֲנִנֵי קִיץ וְזֶלְף־יָם,
לָךְ אֲנִי מֵרִים אַרְבַּע כּוֹסוֹת יַיִן, וְנִשְׁבָּע:
"לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּרוֹמָא,
לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּרוֹמָא."

אִם אֲשַׁכַּחְךָ, תִּשְׁכַּח יְמִינִי
תִּדְבֹק לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכִּי,
אִם-לֹא אַעֲלֶה אוֹתְךָ,
וְנוֹס,
עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי.